

ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಎಂದೆ, ಮಗತೀ ಎಂದರು

ಅರ್ಚನಾ ಉಡುಪ
ಕಂಡಂತೆ ನಾದಲೋಲ

ಎಸೋಪಿಚಿ ಅವರೋಂದಿಗೆ ವೇದಿಕೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಗಾನ ಗಾರುಡಿಗನಿಂದ ‘ಮಗಳೇ’ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡದ ಖ್ಯಾತ ಗಾಯಕಿ ಅರ್ಚನಾ ಉಡುಪ, ‘ದೊಡ್ಡಪ್ಪ’ನೊಂದಿಗಿನ ತಮ್ಮ ಮರೆಯಲಾಗದ ನಂಟು – ಆಪ್ತ ಕ್ಷೇಣಗಳನ್ನು ‘ಸುಧಾ’ದೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

■ ನಿರೂಪಣೆ: ಉಮಾ ವೇಣಾರು

ರಿಪ್ಪತ್ತು ಪರಿಗಳಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ಶ್ವಾತ ಸುಗಮಸಂಗಿತಗಾರಾರಾಗಿದ್ದ ಜ.ವಿ. ಅತ್ಯಿ ಅವರ ಅಲ್ಲಂ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರ ಹಾಡು ಹಾಡಿದ್ದೆ. ಇದೇ ಅಲ್ಲಂಗೆ ಎಸೋಪಿಚಿ ಅವರೂ ಒಂದು ಹಾಡು ಹಾಡಿದ್ದು. ಕೃಷ್ಣರ್ ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಅವರು ನನ್ನ ಹಾಡು ಕೇಳಿದ್ದು. ಒಹಳ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಓಬಯ್ಯ ಅಂತ ಒಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಾಲು ಅವರಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತರು. ಎಕ್ಕಾಬಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದಾಗಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಿ, ವಸತಿ ಎಲ್ಲವೂ. ಒಮ್ಮೆ ಓಬಯ್ಯ ಅವರ ಮನೆಗೆ ನನ್ನ ಹೊಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಬಾಲು ಅವರ ಬಳಿ ಮಾತಾಡು ಎಂದು ಓಬಯ್ಯ ಅವರು ನನಗೆ ಹೋನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ. ಅವರ ಬಳಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದೆ. ‘ನಿನು ತುಂಬ ಜೆನ್ನೆಗಳೇ ಹೀಗಿಲ್ಲ, ‘ನಾನು ನಿಮಿಷ್ಯ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಎಂದು ಕರೆಯಲೇ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಒಂದೇ ಮಾತು: ‘ನಿನು ಸರಿಯಾದ ತತ್ತ್ವಿಯನ್ನೇ ಮೀರಿದ್ದಿಯಾ...’ ಅದಿನಿಂದ ಜಂದನವರೆಗೂ ಅವರನ್ನು ನಾನು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತು, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ‘ಮಗಳೇ’ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತು.

‘ಎದೆತುಂಬಿ ಹಾಡಿದೆನು’ ರಿಯಾಲಿಟಿ ಶೋಗೆ ರಾಮೋಜಿ ಫಿಲ್ಮ್ಸ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ರೆಕಾರ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ

ಅವರೋಂದಿಗೆ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಆಗಲೂ ಆಶ್ರೀಯವಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ಒಹಳ ಸರಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಎಲ್ಲರೋಂದಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಬರೆಯೋರು. ಒಮ್ಮೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಸ್ವರ್ಣಜನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಪಷ್ಟ ಕುಳಿತು ಒಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡಿದ್ದು. ನನಗೆ ಅವರ ಸ್ತ್ರೀ, ಸೈಹೀಲ ಗುಣ, ವಾಙ್ಮಲ್ ನೋಡಿ ಏನು ತೋಚಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ‘ನಾನು ನಿಮಿಷ್ಯ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಎಂದು ಕರೆಯಲೇ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಒಂದೇ ಮಾತು: ‘ನಿನು ಸರಿಯಾದ ತತ್ತ್ವಿಯನ್ನೇ ಮೀರಿದ್ದಿಯಾ...’ ಅದಿನಿಂದ ಜಂದನವರೆಗೂ ಅವರನ್ನು ನಾನು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತು, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ‘ಮಗಳೇ’ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತು. ನಾನು ಸಂಗೀತ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಲೇಜಿಂಡರಿ ಗಾಯಕರೋಂದಿಗೆ ಹಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಬೆರೆಯವರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಡುವಾಗ ಒಂದು ರಿತಿಯ ಸ್ವರ್ಸ್, ಟಿನ್ನನ್ ಇತ್ತೀತ್ತು. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಡುವಾಗ ಒಂದೇ

ಒಂದು ಸಲ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತುಡ ಅನಿಸಲೀಲ್ಲ. ಒಳೆಯ ಸ್ವೇಹಿತನ ಜೊತೆ ಹಾಡ್ತು ಇದ್ದನೇ ಅನ್ನೋ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವರು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಡುವಾಗ ಮುಕ್ತವಾದ ವಾತಾವರಣ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡೋರು. ಕೆಂಟೆ ಮಾಡೋರು, ತಮಾಷ ಮಾಡೋರು. ಒಮ್ಮೆ ‘ಇದು ಯಾವ ಸಿದ್ದೆ ಗಂಡು ಕಾಣಿಮ್ಮೋ...’ ಹಾಡು ಹಾಡ್ತು ಇದ್ದವು. ಆಗ ಕೆಂಟೆ ತಮಾಷ ನಡೀತಾ ಇತ್ತು. ‘ನಗುವ ನಯನ, ಮಧುರ ಮೌನ...’ ಹಾಡುವಾಗ ಮೈಕ್ ತಗೊಂಡು ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕುಟ್ಟು ಇದ್ದು. ಹಾಗೇ ನಾನೂ ಹಾಡು. ಅವರು ಸೈಂಗ್ ಮೇಲೆ ಹಾಡ್ತು ಇದ್ದಾಗ ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತು ಸಿಟಿ ಹೊಡಿತಾ ಇದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೆಯೂ ಕೇಳೆವ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಲ್ಲ. ಸಹನೆ, ತಾಂತ್ರಿಯ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿ ಅವರು. ಅವರಲ್ಲಿನ ಶೈದ್ಯ, ನಡವಳಕೆ, ಸ್ವಭಾವ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ವರ್ಣಸಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಪದಗಳೇ ಇಲ್ಲ.

ಅವರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣರ್ ಹಲ್ಲ ಅಂತೆ ಒಹಳ ಇಷ್ಟ. ಒಂದರಡು ಬಾರಿ ಹಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ.